

## Az opera „házhoz megy” – „Nyitott kapuk”. Zene és kiállítások Cataniában az operaműfaj megismertetése érdekében

Új edukációs programot mutatott be 2019. november 7-én Bellini szülővárosa, Catania operaházának intendánsa, Antonio Fiumefreddo, amelynek címe: „Bellini – nyitott kapuk”. A program célja, hogy olyan szociálisan hátrányos helyzetű városnegyedekbe is eljuttassák a műfajt, ahol egyébként senki sem keresné. A közönség valamennyi rétegét igyekeznek megszólítani: azokat, akik járnak ugyan színházba vagy operába, de még sohasem volt alkalmuk betekinteni a színpaloták mögé, és azokat is, akik még életükben nem voltak teátrumban. Mindez része a „nyitott színházról” való elképzelésnek – nyilatkozta az intendáns – „amellyel már az első naptól kezdve ki akartam tüntetni a Teatro Massimo Belliniben végzett tevékenységemet. A színház, ami egy város büszkesége és jelképe, nem viselkedhet zárt műemlékként. Az egész város, a központ és a külvárosok számára egyaránt lehetővé kell tenni, hogy megismerje azt az értékes és magas szintű szakmai tevékenységet, amelyet a különböző mesterségek képviselői végeznek: gépészek, szcenikusok, jelmezkészítők, sminkesek, fodrászok, vilanyszerelők és így tovább. A művészettel kapcsolatos vonzó és érdekesítő szaktudás nem maradhat rejtve a raktárak mélyén, vagy érinthetetlenül bezárva a színpadra. El kell vinnünk oda a színházat, ahol a legnagyobb társadalmi szükség van rá a polgári fejlődés érdekében,

például Catania külső városrészeibe, hogy felébresszük az igényt a szépség iránt, ami a beletörődés és a bűnözésre való indíttatás egyik leghatékonyabb ellenszere. Ebben az értelemben szeretnénk segíteni azoknak a szervezeteknek a munkáját, akik ezen a területen működnek – összegezte a program lényegét Fiumefreddo. Ezt követően rátért azokra a vitákra, amelyekre az elmúlt napokban került sor a programmal összefüggésben, hangsúlyozva, hogy „a színház érdekében dolgozunk, az intézmény céljait szem előtt tartva, és az ilyen kezdeményezések, mint amelyet ma is bemutattunk, ezt tanúsítják. A következő napoktól a nyilvános helyeken – akár zárt, akár nyitott terek ezek – a kultúra helyszínén a városközpontban, de a külső városrészek tömegeket vonzó színhelyein is, mint például az üzletközpontok, kiállításokat hozunk létre a díszletekből, jelmezekből és a színház egyéb tárgyi kellékeiből. A fiatalok részt vehetnek a díszlet- és jelmeztervező műhelyek munkájában. A kiállításokat zenei programok vezetnek be, mintegy „nyitányként” annak az operának, amelynek díszletei és jelmezei bemutatásra kerülnek.” Az elkövetkező hetekben az intendáns találkozik a különféle városrészek közösségeivel: polgármesteri hivatalokkal, plébániákkal, egyesületekkel és civil szervezetekkel, hogy bemutassa a programot az ott élőknek.

## Megkerült a 310 éves David Tecchler mesterhegedű

Stephen Morris, az a brit hegedűművész, aki a londoni vonaton felejtette 310 éves David Tecchler hegedűjét rendkívüli örömet és háláját fejezte ki, hogy sértetlenül visszakarta a hangszert.

A zenekari és kamaramuzsikusa a twitteren osztotta meg a hírt: „a hegedűm épségben megkerült, és ugyanúgy szól. Köszönet a hatalmas segítségért.”

A művész az Orpington vonalon felejtette a hangszert, amikor éjjel leszállt a helyi állomáson, Penge East-en. A BBC-nek nyilatkozva elmondta, hogy nagyon nehéz hét állt mögötte, emiatt fáradt és kimerült volt, ráadásul nagyon későn fejezte be a munkát az Abbey Road stúdióiban. Amikor leszállt a lakóhelye vasútállomásán, a vonaton felejtette a hegedűt. Másnap reggelig nem is vette észre, akkor azonban dermesztő sokként érte a felfedezés.

Bejelentést tett a Brit Közlekedési Rendőrségen, és a Délnyugati Vasúttársaságnál. A híradásokban pedig széles körben tettek felhívást a hegedű megtalálása érdekében. A rendőrség ezt követően fotót közölt arról a férfiről, aki vélhetően kapcsolatba volt hozható az esettel. Morris ezután twitter üzenetet kapott olyan információkkal, amelyek elvezettek a hangszerhez. Végül egy bekenhami szupermarket autóparkolójában jelölték meg a találkozó helyét a hangszer átadására, amelyen óvatosságból civil ruhás rendőrtisztek is jelen voltak. A

Brit Közlekedési Rendőrség nem jár el a megtalálóval szemben, hiszen megtette a megfelelő lépéseket a tulajdonossal való kapcsolatfelvételre és a hangszer visszaszolgáltatására. „Gyakorlatilag olyan, mint az egyik testrészed” – nyilatkozta Morris a Tecchler hegedűről. „A mód, ahogyan a vonóra rezonál teljesen egyedi. Kialakítasz egy kapcsolatot a hangszerrel, és évekre telik, míg megszoksz.”

Morris 2003 óta tulajdonosa a hegedűnek, ami a „David Tecchler Liutaro – Fecit Romae Anno 1709” cédulát viseli. A hegedűkészítőt a római iskola egyik kiemelkedő mestereként tartják számon. Bár leginkább kiváló csellóíróként ismert, hegedűit is nagyra értékelik. Tecchler 1666 körül született a Füssen melletti Lechbruckban és húszas életéveinek végén költözött Rómába, ahol, a szintén főként csellóíróként híressé vált Michele Platnernél tanult, mielőtt saját műhelyét megnyitotta volna. Keveset tudunk szakmai tevékenységéről azokon a dokumentumokon kívül, amelyek római működését tanúsítják. Az örök városba való érkezése éppen egy időbe esett a vonós hangszerek iránti kereslet megnövekedésével, ami a későbbi 17. századtól jellemezte a régiót. Több mint harminc éves működése során számos kiváló mesterhangszert készített, amelyek osztrák kollégájának, Jacob Stainernek jelentős hatását mutatják, de kevésbé markáns boltozatalt, valamint több cremonai és velencei stílusjeggyel.